

Landskap: Småland
 Härad: Östra
 Socken: Kärra
 Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av: A.B. Waldemarsson
 Adress: Lund
 Berättat av: Kristin Jansson
 Född år 1862 i Kärra

c
 Minne
 Brak

- "Hjälpen"; renna och vän, slakt, tvätt, m.m. s 1-4.
- Fest för masnungsfolket en gång om året. s 4-5.
- Spökeri o. övernat. väsen. s. 5
- Midsommarfest. s. 6
- Dricka hälsa o. offra pengar v. Bösjövärds brunn. s. 7-8
- 1:a maj. s. 9
- Mariinvader. s. 10. Utvär M. 148
- Förlorning. s. 13-14
- Brottning. s. 14-19
- Begravning. s. 20-21.
- Julbröd o. jultorvgar. s. 22-23. L.u.F. 22, 25
- Julbryggd. s. 24-25.
- Dopp i grystan. s. 26. L.u.F. 34.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7540:1-33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julbrasan, - ty dor. s. 27.

Maten skulle stå kvar på bordet
julnatten. s. 28.

Jämnava bjödus till båron
Lillie erntz på kaffe; fick julgåva
m. m. s. 29-31

Pids Staffans Gerde. s. 32.

Tobaksodling. s. 33.

L.U.F. 34.

L.U.F. 32.

L.U.F. 27.

Chr. v. Geden avslag.

L.U.F. Acc. N:r 7540:10 ,11

Landskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: Lund

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda.

I juni var en sommarmarknad och så var det en marknad i september och en friveckolördag i oktober.

Kl. 7 - 8 på morgonen brukade vi gå till fots in till Värnamo. På sommarmarknaden gick de som kunde men på friveckolördag gingo alla ungdommarna dit.

De som hade djur att sälja eller köpa de hade riktigt matsäckaskrin men vi hade aldrig mat med oss utan vi bara drack kaffe ett par gånger i Värnamo.

De som hade lång väg dit kunde ju få köra redan dagen innan och ligga i Värnamo över natten och de hade mat med sig. Smör, ost, bröd och pannkaka. Det kunde sitta 6 - 7 karlar på en vagnshäck och äta och frun fick dela ut maten bland dem och så turades de om att bjuda mat på varandra.

De som handlade kreatur bekräftade köpet med ett handtag och ibland skulle en tredje komma och slå upp och skilja dem åt. Då saade den som köpt djuret: "Nu skall Du bestå livköpet!" Den som

C.W.v.Gedda avslutat

L.U.F.

Acc. N:r 7540:11,12,13

Länskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: Lund

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda.

fick pengar och betalt han skulle bestå livköpet eller en köpskål som bestod av kaffe eller brännvin eller vad de nu hade.

Hela torget var fullt med ständ. Där fanns klädeshanlare och alla sorters "krammare". Där såldes papperskarameller och kittlar och kastruller av bleck och koppar - alla möjliga sorter. Och så fanns där karusell så det var riktigt livat.

Så gingo vi omkring och köpte och sen slog vi oss ihop i en stor flock och hade sällskap hem om eftermiddagen alla ungdommarna. Vi gingo ett stycke och så satte vi oss att vila en stund och gingo vidare tills vi voro hemma igen.

Som marknadsgåva fick jag en väska och en schalett av min fästman. Det hörde till att fästmannen skulle ge sådana gåvor när "ungdommarna" gingo i fäste" som det sades innan de voro ringförlovade. Vi voro inne tillsammans och jag fick själv välja vad sort jag ville ha. Därför brukade man gå till marknaden tillsammans.

Vid den riktiga förlovningen var det många som gav flickan en psalmbok som följde med ringen.

L.U.F.

Acc. N:r 7540:13,14

Landskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: LUND

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda

Det var ingenting vidare med förlovningen annat än att de reste in och köpte ringar i Värnamo. Vi reste in och köpte ringar midsommarafton.

När vi gifte oss hade vi ett stort bröllop i kyrkan i Kärda. Det var klockan 1. Sedan foro vi hem i hästskjutsar till mitt hem. Det var så högtidligt i kyrkan och mycket folk för det var pingstafton och det hade varit konfirmation.

Jag var klädd i blommig schalett - tegelfärgade blommor på silverbotten - och så en svart klänning. Några år hade brudarna här sådana schaletter. De hade aldrig myrtenkrona. Det är först på de sista 35 åren som de använt slöja och krona. Somliga hade kyrkans krona.

Först när vi kommo från kykran fingo vi vin och då dracks brudskålen, och alla kommo fram och lyckönskade. Vid 4-tiden fingo vi kaffe och kakor och sedan vid 5-tiden middagen.

Middagen bestod först av ett smörgåsbord med ost, smör, bröd ägg, sill, köttbullar, medvurst, omelett. Sedan fingo vi gödkalvstek och potatis och grönsaker och sedan fruktsoppa med vetejkivor till

L.U.F.

Acc. N:r 7540:15 16,17

Landskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: LUND

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda

Sen var det ostkaka 3 - 4 stycken och sedan en efterrätt, det var visst något med bananer(?) och spettkaka s.k. "spiekaka" som en släktning till mig hade bakat på beställning hos någon i näheten av Värnamo som kunde baka sådana.

Sedan var det kaffe och sen var det slut för den dagen. Grannarna gingo hem till sitt men brudgummen och de andra bröllopsgästerna stannade kvar. På morgonen fingo alla kaffe på sängen och sedan var det frukost, middag och så kaffe på kvällen. Jag stannade hemma ungefär 1 vecka efter bröllopet för och vi hade ingen hjälp och hjälpte min mor och under tiden var brudgummen i sitt hem men sedan flyttade vi in på vårt ställe.

Vid bröllopsmiddagen voro vi väl en 50 personer. Brudparet satt rätt fram vid tvärbordet (hästskobord). Brudgummens släkt skulle sitta närmast brudparet. Hans far satt bredvid mig och min far bredvid honom. Bredvid brudgummen satt has syster och vid hennes sida broderns. Hans mor var sjuk så hon inte kunde vara med. Min mor satt inte med vid bordet för hon måste vara i köket. Brudgummens

L.U.F. Acc. N:r 7540:17,18 ,19

Landskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: LUND

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda

Övriga släktingar sutto närmast möjligt och sedan brudens släktingar.
De behövde inte sitta i par utan karlar kunde sitta bedvid varandra
och flickorna likaså.

Kvällen innan voro ungdommarna hemma och klädde brudgranarna. Det var 6 st. granar - 2 vid dörren och 2 vid grinden och 1 par emellan dessa. Framme vid grinden var ett par höga granar som voro skalade ungefär 2 meter upp på stammen., och sedan var toppen grön och fin, mellan dessa var fäst en båge av granris så att där bildades en ärebåge. Neråt ifrån bågen hängde en stor krans av lingonris. När vagnan med brudparet körde under bågen skulle bruden försöka nappa tag i kransen. Men de hade nog sett till att sätta den så högt att jag inte skulle kunna nå den. Det såg jag och därför försökte jag inte heller. Sedan skojade de och sade till mig: "Du tog ju inte kransen!"

Brudgranarna voro vackrare med skalade stammar än om barken hade varit på.

Jag gifte mig 1888.

Annelie
L.U.F. Acc. N:r 7540:20,21

Landskap: Småland

Upptecknat av: A.B.Waldemarsson

Härad: Östbo

Adress: LUND

Socken: Kärda

Berättat av: Kristin Jonsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1862 i Kärda.

Vid begravning lades ett kors av granriskvistar på gården och sedan sattes 2 pallar däröver på vilka kistan ställdes. Fyra små granar utan skalad stam sattes 2 på var sida om kistan. Det var bara små grantoppar. De fingostå där medan liket sjöngs ut. De brukade ju sjunga och läsa en liten stund innan kistan bars bort. När denna burits bort tog man bort pallarna och granarna men korset fick ligga kvar till på eftermiddagen när de kommo tillbaka från begravningen.

De olika ställena eller gårdarna brukade lägga ut kors eller rundlar ~~med~~ granris på vägen.

De brukar ej ha ljus i fönstren.

Förr brukade de lägga stål och psalmbok i kistan. Jag har sett att de lagt pslamboken i kistan men den togs ju bort när kistan skulle bäras till graven. Nu är det mest så att den döde får litet blommor i handen i stället.

Jag var "godson barn" eller förför-
barn under Åminne. Och vint-
topp hade 50-75 hela bjälplagor

Jag var inte mer än 10-11 år
gammal när jag fick börja gå
med och hjälpa till att röva
ognas i frädgården och räfors löv.

Ten tid fingo de böja nedan
blockan 5 på morgonen och se-
dan hilla på till 8 på kvällen.

Eller kunde få hilla på många
dagar i sträck och hjälpa till
att röva hö. Vid släppet av klo-
vern och på ångarna fick vi hjäl-
pa till att släcka det lövet.

Jag brukade aldrig hjälpa
till vid julslakten för det

var nu ålders mäniska som
redder upp slakten.

Jag var istället nu hel vecka
och hjälpte till med svätt och
matgång innan jul. Men
vid sjön var nu förtidslaga
och kuskherrs fru var försörjelse
men hon ville ju ha hjälp.

Hon lade pålo i blöt och nu
kom vi 4-6 stycken hjälpreder
och "stukade" d.v.s. grungade svätter.
Och under natten hade svätten-
skan med nu hjälpreder bytt
sin bärre karon varo färdiga
tills vi kommo igång på mor-
gonen då vi började klappa
svätten mer vid sjön.

På vintern brukade vi under

två dagarna före migan varm
middag och kaffe i gänge på
dagen. Sedan hängde fräffen
upp på vinden och när den
var dor skötte Fräforsham
om flyktingen.

Vi som hilde ej fått till med
fräffen brukade inte få mig
julgion och varo inte före migan
fullförl heller. Gunnarsson som
var med vid slakten därmed
brukande före migot därav.

Jag är uppfodd på Önnine och
var där till jag gifte mig - 26 år gam-
mal. Sedan kände jag ejmärke i att
ta sig man hette Falck och sedan
har jag varit här på Laraps i
46 år sedan min man blev
räddare här under baron tillie-
creutz. Min man var också
"godsonborn" eller torparbarn.

På Önnine har jag gjit på
hjälpe" och växtat. När det var
halas fick jag vara med och
hjälpa till att döka på herrgåe-
den och därför har jag varit med
på alla handar och biöllops där.

Här på Laraps har jag fodrat krea-
turen i 31 år.

På Önnine hade de alltid

en fest för massungsfolket en
gång om året och då fanns de
mest middag. Men vi hade
aldrig rått med bruksfolket
och gärna.

Inte vid flätern heller
var det någon fest för oss.

De talade både om gröke och an-
nat förr. De sade att det grökade
uppte på ännu mer och mer i
mangnaden - där var ju då mölt
mer. När jag var barn hörde jag
att de talade om gröket som kallas
"Mester i Gislöv."

De har talat om att det skulle finnas
sjöar och skogar men det val jag
ingenting om..

Det brukade alltid vara mid-
sommarfest på gården - d. v. s.
vi blev aldrig bjudes utan
vi brukade bara vara där och
dansa. Men nu brukar fäst-
vriman Hild däremot bjuda
på kaffe. Där var alltid en
läng majstång eller midstom.
majstång på stallbacken med
kransar på var sida. På efter-
middagen brukade vi gå ut
och plocka blommor och
det gröna och så klädde vi stången.
Sen gingo vi hem och klädde
om oss och när det var kväll
gingo vi dit igen. Hela stallbacken
kunde vara full av ungdom.

Vi höll på och dansade till mid-
natt. Vi dansade vals, polska, 4-
dans. Och då brukade vi sjunga
"Idag är det första maj!" Idag är
det första maj! Hissad i en ring
runt majstångsna utan att
hilla varandra i händerna utan
var och en fört sig och så länge
vi drog steg framåt och åt steg
tillbaka och sjöng "Idag är det
första maj!" Det var ju inte råd
att sjunga det till midsommarn
men det var pojkarne, ska en
veta, som hittade på det. När
vi dansat slut sjöng vi i
en stor skock från midsom-
mardagen till Bösjövads-
brunn och där skulle vi dricka

Hälso och offa prugor. Det
hulle var hälsoroller där.
Först dracke de och sade sedan:
"Nu får vi slänga några ören i!"
Jag kunde inte hitta prugor
i - det kan jag inte precis att
flickorna gjorde. När vi sultit
och vilat en stund där gingo
vi tillbaka igen och då var
solen upp. Någon gång hände
det att en del frammade hoar
och fingo leka i benschens lass
som låg bredvid minnvi som
hade dansat innan på Ammame
gingo hem.

Där var nings som gick till
Ösjövadsburen inte bara mid-
sommarafter.

ACC. N.R. M. 7540 : 9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I min ungdom färdades
inte i maj. Kanske det var
vissa pojkar som hade litet
rötigt då man äldrig vi
flickor.

I juni var en sommarmarknad och då var det en marknad i september och en särskolidag i oktober.

KL. 7-8 på morgonen brukade nät till fots in till Tänuma. På sommarmarknaden gick de som kunde ner på firvenslördag gingo alla utgå sommar- na dit.

De som hade djur att sälja eller köpa de hade riktigt matförsörjning men vi hade aldri mat med oss utan vi bara drack kaffe ut på gängen i Tänuma.

De som hade läng väg dit kom-

de ju fåt höra redan dagen
innan och ligga i Värendo
öre matten och de hade mat
med sig: smör, ost, bröd och
pannkaka. Det kunde sätta
6-7 karlar på en vagnshäck
och åta och från fick dela ut
maten bland dem och vi
turades de om att bjuda mat
ji varandra.

De som handlade beredde
bekräffade köpet med ett hand-
tag och ibland skulle en tredje
komma och slå upp och ställja
dem åt. Då sa de som köpt
dumt: "Nu heall du besta livkö-
pet!" Den som fick pengar och
betalt han skulle besta liv-

ACC. N.R. M. 7540:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

köjet eller nu köpskål som
bestod av kaffes eller brännvin
eller vad de nu hade.

Hela torget var fullt med
hind. Där fanns klädeshand-
lare och alla sorters "kramma-
ri". Där såldes präpparska -
meller och hittar och kosttil-
ler av block och tappas - alla
möjliga sortar. Och så fanns den
karusell 8° del var riktigt livat.

Så gingo vi omkring och köp-
te och sen slog vi oss ihop i en
stor flock och hade sällskaps-
hem om eftermiddagen alla
unge domna arna. Vi gingo ut
styrks och vi sattes vi oss att vila
en stund och gingo vidare till

Vi var hemma igen.

Som markusdogära fick
jag en väska och en schal
av min fastman. Det hör-
de till att fastmannen skulle
ge sidan gävor när "ungdom-
mannen givs i faste" som det
sades innan de var ringför-
lovade. Vi var inne tillsam-
mans och jag fick välja
vad jag ville ha. Därför bu-
kade man på till markusden
tillsammans.

Vid den riktiga förlovnings-
tiden var det maning som gav flickan
en psalmbok som följde med
ringen.

Det var ingenting vidare

med förlorningen avvat än
att de reste in och köpte
ringar i Tänumo. Vi reste in
och köpte ringar midsommara-
fton.

När vi gifte oss hade vi
ett stort bållopp i kyrkan i
Kärra. Det var klockan 1. Sedan
gick vi hem i hästsländor till
mitt hem. Det var så länge tid
ligt i kyrkan och mycket folk
från det var prinsdagen och det
hade varit konfirmation.

Fag var klädd i blomning
schället - tegelfingrade blommor
på silverbotten - och så en svart
klänning. Vägra är både bru-
darna här sådana schälletter.

De hade aldrig mystiskrönor.
Det är först på de sista 35 åren
som de använde blöja och krona.
Särskilt hade kyrkans krona.

Först när vi kommo från
kyrkan fingo vi och då
dracke vinflocken och alla
kommo fram och lyckönskade.
Vid 4-tiden fingo vi kaffeflock och
kakor och sedan vid 5-tiden
middagen.

Middagen bestod först av ett
mörgrisbord med ost, smör, bröd
ägg, sill, köttbullar, med mera, one-
lakt. Sedan fingo vi gjödkalvsteck
och potatis och grönsaker och
sedan frukttoppa med nötterhi-
or till. Sen var det ostkaka 3-4

slycken och sedan vi efteråt
det var rist något med bananer
(?) och spetskaka s. k. spickala som
vi hängde till mig hade bakat
på förfällning hos nigan i nära-
heten av Vämnans som kunde
baka sådana.

Sedan var det kaffe och sen
var det slut för den dagen.

Grammarians gringo hem till
sits men budgummen och
de andra bättarna qästeras stan
made koar. På morgonen fingo
alla kaffe på tåggen och sedan
var det frukost, middag och så
kaffe på kvällen. Jag hörnade hem-
ma ungefärligen vissa after brödpet
för vi hade ingen hjälps och hjälpte

ACC. N.R. M. 7540:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

min mor och under tiden var
brudgummen i sitt hem men sedan
flyttade in på vårt ställe.

Vid biöloppsmiddagen var vi
väl ca 50 personer. Brudparet sat
räkt fram vid dörrbordet (häst-
skobord.) Brudgummen sätts ihop
sitta närmast brudparet. Hans far
satte bredvid mig och min far
satte bredvid honom. Bredvid brudgum-
men satte hans syster och vid hennes
sida bröderna. Hans mor var ej på
hon inte kunde vara med. Elin
var satte intill med vid bordet
för hon ville vara i köket. Brud-
gummen övriga släktingar sätta
närmast möjligt och sedan bru-
dens släktingar. De behövde inte

sitta i par utan farar kunde
sitta bredvid varandra och flickorna
liberi.

Kvällen innan var ungdomsmännen
hemma och klättrade budgraven
na. 8:45 var 6 st. gravar - 2 vid
dörren och 2 vid grinden och
1 på mellan dessa. Framme vid
grinden var det par höga gravar
som varo skålade utefter 2 metes
upphjärtan framme och sedan var
toppen grön och fitt mellan
dessa var fast en båge av gran-
ris så att där bildades en årebåge.
Nerit i från bågen hängde en
stor krans av lingonris. Här var
men med budgravel körde
under bågen skulle bruden fö-

Söka nappa dag i kranseen. Men
de hade nog redt till att sätta den
ti högt att jag inte skulle hör-
na nå den. Det sätter jag och därför
frörkte jag inte heller. Sedan drogide
de och valde till mig: "Du tog ju
inte kranseen!"

Brudgrannarna varo vackra
med sealade blommor än om
barken hade varit på.

Jag gifte mig 1888.

Vid begravning lades ett hovs
av granskivistor på gården och
sedan sattes 2 pallar däröver på
vilka kistorna ställdes. 4 omis grus
utom skalad stam sattes 2 pi var
sida om kistorna. Det var båda omis
grusföppar. De fingo stå där
medan liket sjöngs ut. De beu-
kade fir sjunga och läsa en
liten stund innan kistorn
varas bort. När denne burits
bort tog man bort pallarna
och grusarna men komst
fick ligga levar till på efter-
middagen när de kommo till-
hems från begravningen.

De sätter ställena eller giv-

ACC. N.R. M. 7540 : 21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dans brukade lägga ut hoss
eller rinnlar av grävris på
vagnen.

De brukar ej ha giss i föret
men.

För brukade de lägga stål och
psalmbok i kistorna. Jag har red
at de lagt psalmboken i kistorna
men den lags på sot må härlig
skulle väcas till gravar. Ma är
det mest vi at de döde får
litet blommor i handen istället

Vi barn fingo julhögar. Det
var många bokor och då var
julhögt av vtedeg. Sådana ba-
ker de är här i Värnamo och
i hemmen också. Det fanns que-
nor, gubbar, grissar, kundar häst
och räbokar som hade horn med
många taggar och den orten kalla-
de vi för räbokar. Sådana bakader
och i vit pepparkakshögt. Kuborna
var vete varo aldedes blunda.

Tunn i grunden här brödrod hon
baker förfarande sådana bokor
till min barn. Hon har ett pop-
persmönster och då här hon ut
en häst i degen och av tunn
degstrimla gör hon grimsna

ACC. NR. M. 7540:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och förmås. I bland sitt
där huvudsakligen är proppa på vissa.
De förra huvuderna i julkören
var en grov rik och fin hukasand
en velschall och så låst och riddar.
Härstens hälsades i dill julkören.!

Julölet byggde jag gälo och
förgjorde 1½ meter före julf
Vi brukade många torn gälos
- hornet fäck gro i vatten. Se-
dan förbades det i en kölma
Sedan maldes malmen och hant
vatten hopp på och sedan arbeta-
de man det om nu deg. Sedan
hopp förbades vatten på. Vatten
sättades upp och kohles di omigen
tillammans med humle, si-
rups och pomerans. Sedan fäck
det så i ett kar till det hällmuse
Därpå jästades det. Det jäste läng-
samt, det dröjde et par tre dygn
innan det kunde tappas på
sunna. Då hörnades jästen

ACC. N.R. M. 7540:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bort och slögs på en flaskor
och användes sedan till bok.
Jag har fört dala om ad
omliga använde midsommaren
jäst men jag har inte hittat
tamlade den.

När arbetet var slut kl. 12 pr
fjärlaptonen brukade jag bjuda
dagsverkarna på kaffe innan
de gingo.

När gårdenas folk hade hun-
nit göra sig i ordning efter
arbetets slut bjöd jag dem
vid 1/2 3-tiden på dopp i gry-
tan. Vi doggnade linnebevärd
och fikt riktevärd och åt kow
och skinka och kött och drack
julat till.

Julbrasan.

På minna ställen hade de sāo-
hild red men vad det var för
ort vet jag inte.

Nej, det var inget stock utan
en vanlig brasa från den stulle
brinner hult på kvällen.

Vår glöderna var nedbrunna
stulle brasan ej röras utan på
morgonen skulle man se om den
fanns märken i ashan. Det skulle
synas om där var magen i fa-
miljen som skulle dö eller om
magen skulle födas.

Det skulle synas som en fot
i ashan eller sā.

ACC. N.R. M. 7540:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vi sätte intu ut gröt till missa
utan istället fick bordet intu
dukas av julenäcken utan gröt
och soyl skulle stå framme
och där sättes alltid fram
brodskor, omrör och hinkar. Ef-
ter det man diskat och vi på
enäcken skulle detta sättas fram
på bordet. Det skulle stå dukat
i fall sonstans kommer under
förmiddagen.

Sj gör de förealst här och vi
gjorde ni även i mitt hem. Min
man var mycket noga med
det. Vi sätte aldrig ut gröt i
stället men det gjorde sonliga
frän.

Pi julaftonskröllen varo alla
fjärilarne medbrindna till
barn Axel Lilliecreutz pi Käl-
lunda pi kaffe.

Sedan sättes det ut äpplen
möller och russin, vishorn
och prunsch pi ett stort bord
i köket. Då fick vi också jul-
klappar i en stor korg. Den av
kammarfingfrun delade
ut dem. Vi varo väl en 25
personer. Det var bara de
dagstadda som fingo. Jul-
klapparna kunde bestå av ett
klamringolja eller kaffeshedar
o.d. Karlarna fingo dröjor och
barnen niojon liten boksa.

Herrskapet var inte ute i köket
men vi fingo gi in och sitta
på delas gran och di brukade
de grala nigt från oss.

Sedan fingo vi kvalrossmat
bestående av smörgåsmat och
sedan lutjoh och potatis och
efters det blåbärskompott och
bakelse - det var klenor för
det mest. Julöl fingo vi också.
Klenorna voro dels vända
och dels bär uppstoppade som
en kam. □

Tid midskrifts fingo vi hem igen.
Inte nu under julaftefter på 36 år vo-
ro vi hemma utan gjorde den på
räkunuda. Den ging var det en sådan
gröntorn att vi vände och

ACC. N.R. M. 7540 :31

Gingo hem igen. Olla di
fönde baroniu en gläde och
hämtade oss för han tyckte
det var ingen riktig pil om
inte vi hörde med.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 7540:32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På annandag jul om morgonen redor till Staffans
skede men jag vét inte hur långt de redt.

Juldagarna skulle inte vara
långar utan hästarne ha väntat
utan frost på annandagens
morgonen. De skulle få sitt
foder men juldagarna skulle
man inte heller mika åt
dem.

eller det var väl bara mig
som hade sina kerlock för sig för
vi gjorde det inte här.

Småland

Östra

Kärra

1944

H. O. Walleniusson
var född den 1862 i Kärra

ACC. NR. M. 7540 : 33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L.U.S. 37.

Där var några gubbar som
oddade tobak i sina läppor
här. Jag sät den bort väster
i min farfars hända och
när jag var där.
eller jag vet inte hur han
oddade den.